

Sygn. akt I C 412/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant sekr. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 maja 2016 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

przeciwko M. K. (1)

o zapłatę 5.446,44 zł

I. oddała powództwo,

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 1217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

(...)

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank S.A. z siedzibą we W. pozwem wniesiony w dniu 19 maja 2015r. domagała się zasądzenia od pozwanego kwoty 5 446,44 zł, na którą składają się: kapitał główny w wysokości 4 882,27 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 maja 2015 r., odsetki umowne i karne w wysokości 489,17 zł oraz prowizje i opłaty w wysokości 75 zł. Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanego opłaty sądowej oraz dalszych kosztów, jakie mogą zostać poniesione w toku postępowania.

W uzasadnieniu podała, że M. K. (2) zawarła z powódką umowę o kredyt gotówkowy na dowolny cel nr (...). W dniu 6 września 2009 r. kredytobiorczyni zmarła, zaś pozwany jest jej spadkobiercą. Wskazała, że pomimo wezwań do polubownego załatwienia sprawy do dnia dzisiejszego zaległość nie została uregulowana.

Pozwany M. K. (1) w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w dniu 11 czerwca 2015 r. przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w Kłodzku w sprawie (...) wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany podniósł, że strona powodowa nie udowodniła swojego roszczenia, nie przedłożyła żadnych dokumentów na potwierdzenie wysokości roszczenia, nie wskazała, kiedy doszło do wypowiedzenia umowy, od kiedy roszczenie jest wymagalne, co składa się na zasądzoną kwotę, ani w jaki sposób wyliczono należność główną i należności uboczne. Z daleko idącej ostrożności procesowej pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 października 2007 r. M. K. (2) zawarła ze stroną powodową umowę pożyczki nr (...) na kwotę 6 205,74 zł. Umowę zawarto na okres 4 lat, zaś zgodnie z jej postanowieniami pożyczkobiorca zobowiązany był regulować

należność w 48 ratach po 173,11 zł (ostatnia 48. rata w wysokości 172,93 zł), poczynawszy od 14 listopada 2007 r. do 14 października 2011r.

Dowód:

- wniosek kredytowy z 8.10.2007 r. - k. 5.

- umowa pożyczki nr (...) z 8.10.2007 r. wraz z harmonogramem spłaty - k. 6 – 12.

M. K. (2) zmarła w dniu 6 września 2009 r., zaś spadek po niej na podstawie ustawy nabył w całości jej syn - pozwany M. K. (1).

Dowód:

- odpis prawomocnego postanowienia z dnia 10.11.2009 r. wydanego w sprawie (...) - k. 16.

Zaległość na dzień 4 maja 2015 r. z tytułu zaciągniętej przez M. K. (2) umowy pożyczki wyniosła 5 446,44 zł.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych nr (...) - k. 15.

W dniu 13 kwietnia 2015 r. strona powodowa sporządziła pismo, w którym wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 5 446,44 zł pod rygorem przekazania sprawy na drogę sądową.

Dowód:

- przedsądowe wezwanie do zapłaty z 13.04.2015 r. - k. 4.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w niniejszej sprawie podlegało oddaleniu z uwagi na zasadnie podniesiony zarzut przedawnienia roszczenia.

Pozwany, oprócz podniesionego zarzutu przedawnienia roszczenia, kwestionował dochodzone pozwem roszczenie zarówno co do zasady, jak i wysokości wskazując, że nie zostało ono przez stronę powodową udowodnione. Pozwany zarzucał, że powódka nie udokumentowała w szczególności, kiedy doszło do wypowiedzenia umowy pożyczki zawartej z jego poprzednikiem prawnym, jak również daty wymagalności roszczenia i sposobu naliczenia należności głównej i należności ubocznych.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, że w istocie w dniu 8 października 2007 r. doszło do zawarcia umowy pożyczki nr (...) pomiędzy stroną powodową a M. K. (2) (matką pozwanego). Na mocy postanowień w/w umowy pożyczkobiorca zobowiązana była do spłacania zaciągniętej kwoty w 48 ratach, poczynawszy od 14 listopada 2007 r., termin zapłaty ostatniej raty przypadał na dzień 14 października 2011 r.

Strona powodowa nie przedłożyła żadnych dokumentów, z których wynikałoby, że wypowiedziała przedmiotową umowę wskutek wystąpienia przesłanek określonych w §2 pkt 11 postanowień umowy, nie udowodniła również, by przeciwko zobowiązanej zostało wszczęte postępowanie sądowe bądź egzekucyjne. Skoro spadkodawczyni zmarła 6 września 2009r., a jej następcą prawnym z tytułu dziedziczenia został wyłącznie pozwany to zgodnie z zasadą sukcesji generalnej wyrażonej w art. 922 k.c. ogół praw i obowiązków majątkowych zmarłego przeszło z chwilą jego śmierci na jego spadkobiercę. Strona powodowa nie wykazała, aby pomiędzy kredytodawcą a następcą prawnym kredytobiorcy – pozwanym - doszło do zmiany postanowień przedmiotowej umowy. Wobec powyższego Sąd uznał, że termin wymagalności spłaty kredytu przypadał – zgodnie z harmonogramem spłaty - na dzień 14 października 2011 r.

W myśl art. 117 i 118 k.c. roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Stosownie zaś do treści art. 120 § 1 k.c. bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Podążając za linią orzeczniczą Sądu Najwyższego należy uznać, że zastosowanie trzyletniego terminu przedawnienia zależy od kwalifikacji roszczenia, którego przedawnienie rozważamy, z punktu widzenia jego związku z określonym rodzajem działalności. Ten określony rodzaj działalności należy jednak wiązać z działalnością, którą prowadzi wierzyciel występujący z roszczeniem, a nie z charakterem stosunku prawnego, z którego to roszczenie wynika lub charakterem działalności prowadzonej przez dłużnika. W wyroku z 10.10.2003 r. wydanym w sprawie II CK 113/02 Sąd Najwyższy stwierdził, że roszczenia banku wobec udzielającego poręczenia powoda, który jest osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej, przedawniają się z upływem trzech lat, bowiem bank jest niewątpliwie przedsiębiorcą, do którego zakresu działania należy między innymi udzielanie kredytów i przyjmowanie poręczeń dotyczących takich kredytów. Zdaniem Sądu nie ma natomiast żadnego znaczenia okoliczność, że dłużnik jest osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej.

W oparciu o powyższe, należy zatem stwierdzić, że roszczenia z tytułu niespłaconych pożyczek/kredytów udzielonych przez podmiot posiadający status przedsiębiorcy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej ulegają przedawnieniu z upływem trzech lat od daty wymagalności ostatniej raty. Rozstrzygając niniejszą sprawę Sąd uznał, że skoro na podstawie zawartej umowy pożyczki termin ostatniej raty przypadał na dzień 14 października 2011 r., to 3 – letni termin przedawnienia roszczenia upłynął w dniu 15 października 2014 r. Pozew w niniejszej sprawie został zaś złożony Dopiewo w dniu 19 maja 2015r., a więc po upływie terminu przedawnienia. Jednocześnie strona powodowa nie wykazała, aby poprzez inne czynności przewidziane w art. 123 k.c. doprowadziła do przerwania biegu terminu przedawnienia roszczeń wobec pozwanego.

Mając powyższe na uwadze powództwo jako przedawnione należało oddalić.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z §6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461 j.t.). Na koszty poniesione przez pozwanego składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1 200 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

(...)